

Szabad fórum

HOZZÁSZÓLÁS VAJDA MIHÁLY CIKKÉHEZ

A Magyar Füzetek 8. számában közölt cikkében (« A marxizmus és a kelet-európai tanulságok ») Vajda Mihály arra a következtetésre jut, hogy a « prágai tavasz típusú » szocializmus « ...nem a kisajátítók kisajátításának egyszeri forradalmi aktusa..., hanem egyensúlyteremtés a polgári társadalom adta keretek között a korlátlan szabadság ideológiája (= kapitalizmus) és a teljes egyenlőség ideológiája (= szocializmus) között. Az egyensúly megteremtésének feltétele: közösségi jellegű struktúrák kialakítása az emberi érintkezés legkülönfélébb viszonylataiban. » A fentieknél messzebbre menő elképzelés, folytatja, « csak az emberek megerősököléséhez vezethet ».

Ez így tényleg elfogadható és egyben azonos a német szociáldemokrácia Godesberg-i programjával, amely 1959-ben keletkezett. Egyben azonos a szociáldemokrácia ténylegesen létező politikai stratégiájával is. (...)

Feltűnő, hogy a különböző irányokból jövő, elvben többé-kevésbé a szociáldemokrácia felé tendáló « megtért » szocialista filozófusok úgy kerülnek a német szociáldemokráciát, mint az ördög a szenteltvizet, legyenek ők Vajda Mihály, Heller Ágnes vagy Rudolf Bahro. Miért tulajdonképpen?

Dr. Trencsényi János
7032 Sindelfingen (N.Sz. K.)

A RECSKI SZÖVETSÉG FELHÍVÁSA

Kedves Barátaim!

Amint az ismeretes, az egykori recski kényszermunka-tábor területén esztendőnk óta folyik a Csákánykő andezit-jének kitermelése. A viszonylag jól felszerelt, gépesített bányauzemben szabad munkások dolgoznak emberi lő-

rülmények között. A többszörös szögesdrót-kerítést, a félelmetes őrtornyokat réges-régen lebontották, az egykori barakkjaink helyén a jövő reménységét hirdető, fiatal erdő nőtt. Örüljünk ennek, s higgyük, reméljük, a magyar földnek, a magyar népnek soha többé nem kell szégyenkeznie ártatlan embereket dolgoztató kényszermunkatáborral; olyan időkkel, amelyeket mi három hosszú esztendő alatt, 1950-53 között, Recsken megéltünk.

Nyomunkat nemcsak Recsken keressük hiába, a magyar hivatalos szervek gondoskodtak arról, hogy nevünket, egykori rabszolgaságunkat a nyilvántartásokból kitöröljék. Hiába fordulunk a magyar hatóságokhoz igazolást kérve a Recsken töltött esztendeinkről, ilyet nem kaphatunk. Nem, mert e hivatalok szerint ez a kényszermunkatábor sohase létezett. Volt társaink közül számosan már az igen szűkös magyarországi nyugdíjuktól igyekeznek megélni, ezek hiába kérték, kérik, a Recsken embertelen munkával töltött idejüket is számítsák be a ledolgozott idejükbe. Ha Recsk nem létezett — mondják e hivatalokban —, akkor bárki is hogyan dolgozhatott ott? Folytatódik hát az, ami 1950-53 között velünk történt, amikor elevenen temettek el bennünket a szögesdrót-kerítés mögött: bizonyos vonatkozásban még ma sem létezőnk.

.....

Felszánthatják a nyomunkat Recsken, kitörölhetik nevünket a nyilvántartásokból, ám agyunkból senki nem tudja kimetszeni recski emlékeinket. Még mindig látjuk magunkat sziklatömböket pusztá kézzel fessegetve, görgetve; útburkolókövet törve; szakadó esőben, hóban, fagyban órákon át vigyázzba meredve, rongyokban didegelve; éhesen, betegen, percenként megalázva, bőrre csontra fogyva. S látjuk éhenhalt, elpusztított, agyonvert társaink tetemét is. Rémálmainkban még mindig kísértének bennünket szadista őreink, időnként még mindig rúgásaikra ébredünk.

A Gondviselés megtartott bennünket élő tanúkként, hogy beszámolhassunk a magyar történelem e szégyenfoltjáról, a recski kényszermunkatáborról. S hogy tanúvallomásunkat súllyal tehesük meg, életrehívtuk a Recski Szövetséget — A Recski Kényszermunkatábor Volt Rab-

jainak Nemzetközi Képviseletét. E szövetség tagjának tekintjük valamennyi recski rabtársunkat, éljenek akár Magyarországon, akár külföldön; feltéve, magatartásukkal eleve nem zárták ki magukat a tagságból.

A szövetség nyilvántartásba veszi a volt recski társainkat, s miután ezt a magyar hatóságoktól hiába kéri, a recski kényszermunkatáborban töltött idejüket okmány-szerűen igazolja.

A szövetség beadvánnyal fordul a magyar hivatalos szervekhez, hogy a recski kényszermunkatáborban ledolgozott esztendőket a nyugdíjra jogosult társaink munkában töltött idejébe számítsák be. Ha szükséges, ehhez a nemzetközi munkaügyi szervek — mint az Egyesült Nemzetek Szervezete Munkaügyi Organizációja — segítségét is igénybe veszi. A szövetség támogatja tagjai esetleges kártérítési igényét is.

Hogy a szövetség a tagjaival eleven és szoros kapcsolatot tarthasson, időszakos könyomatos közlönyt ad ki Recski Tanú címmel. Amint az a címből is kitűnik, e könyomatos hasábjain adjuk közre a szövetségi tagok dokumentum-jellegű tanúvallomásait is. E tanúvallomások alapján kívánja a szövetség a recski kényszermunkatábor teljességre törekvő történetét összeállítani, majd kiadni.

A szövetség fenntartási és a Recski Tanú kiadási költségeit a tagok hozzájárulásából biztosítjuk.

Meggyőződésem, hogy mind a szövetség, mind pedig a Recski Tanú feladatához további javaslatokkal szolgálhattok. Kérem, hogy ezeket az alanti címre juttassátok el:

Recski Szövetség - 5252 Sepulveda Avenue
San Bernardino, CA, 92404, USA

1981. nov. 12-én. - Baráti köszöntéssel: *Sztáray Zoltán*

Entreprise de Publications Estoup

47, rue du Château-des-Rentiers

75013 Paris - France

Dépôt légal : 3eme trimestre 1982